गात् एतच्नाकिकादीनामपिसंमतंश्रत्यनुग्रहीतंच तथाहि ताकिकागुणिनःसकाशाहुणोत्पत्तिमिच्छंतआकाशादिभ्यएवशब्दायुत्पत्तिमिच्छंति श्रुतिश्व इंद्रियेभ्यःपराक्षयांअथँभ्यश्वपरंमनः मनसस्तुपराबु अतएवतस्मान्मनसोभूतोत्प्रनिरुच्चते अतोमानसत्वाद्भतान्त्रतानांस्यूरुस्यताह्मेतानास्तीतिविशोषेषुराब्दाद्यएवगणितानस्यूरुप्रथिव्याघाः तेषांराब्दाद्हितुत्वेनविकारांतरानुपादानत्वह्पविशोषत्वायो द्धिबुद्धरालामहान्परः महतःपरमब्यक्तमानुष्ठषःपरः पुरुषान्परंकिचिलाकाष्ठासापरागितितिविह्योमक्रमेणइममेबानुकमंपदर्थयति परत्वंकारणत्वं अर्थाःखाद्यः ॥ १९ ॥ शब्दादीनांसगैत्तुभी दिः सोपिश्रोत्रादिवचितालकएवेतिभावः ऐदियकंइंद्रियसमुदायः ॥ २२ ॥ ऊर्ष्क्रोतःप्रवाहोऽस्येतिप्राणऊर्ष्वकोताः तिर्यगित्यत्रापिक्षोतःपदानुषंगोद्रष्टव्यः तेननाभिमध्यस्थस्यसमानस्यसवांगव्यापि तिकःपंचमः ॥ २० ॥ बहुचितात्मकंमानसमित्यर्थः एतेनशब्दादीनांश्रोत्राद्यजनकत्वमुक्तंतेनचतेषांविशेषत्वंदृढीकतंभवति ॥ २१ ॥ श्रोत्राद्भ्योऽधस्तनोऽधःश्रोत्रःसचासाविद्रिययामश्रवागा

मनससुसमुद्धतामहाभूतानराधिप॥ चतुर्थंसर्गमित्येतन्मानसंविद्धिमेमतं॥ १९॥ शब्दःस्पर्शश्वहपंचर्सोगंधस्तथैवच ॥ पंचमंसर्गमित्याहुभौतिकंभूत चितकाः॥ २०॥ श्रोत्रंत्वकविचसुश्वजिव्हाघाणंचपंचमं॥ सगैतुषष्ठमित्याहुबेहुचितात्मकंस्मतं॥ २१॥ अधःश्रोत्रेहियग्रामउत्पद्यतिनराधिप ॥ स्तममंस मित्याहुरेत्देंद्रियकंस्टतं॥ २२॥ ऊर्ध्वस्रोतस्यातिर्यगुत्पद्यतिनराधिप॥ अष्टमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंस्टतं॥ २३॥ तिर्थक्सोतस्वयःस्रोतउत्पद्यतिन ाथिप॥ नवमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंब्याः॥ २४॥ एतानिनवसर्गाणितत्वानिचनराथिप॥ चतुर्विशतिरुक्तानियथाश्रातानदशनात् ॥ २५ ॥ अतऊध् अव्यक्तस्यन्रश्रष्ठकालसंस्यानिबाधम् ॥ प्व इतिश्रीमहाभारतेशाति॰मोस्र॰याज्ञवल्क्यजनकसंवाद्दशा याज्ञवल्क्यउवाच महाराजगुणस्यंतस्यतत्वतः ॥ महासांभरनुप्रोकांकालसंस्यांनिवांधमे ॥ २६॥ कल्पसहसाणिहिगुणान्यहरुच्यते॥ १॥ पेक्तिश्ततमांऽध्यायः॥ ३१०

नोव्यानस्यसर्वसंधिगतस्योदानस्यचउपरिभागगतांशानांयहणं एतदार्जवकंत्रस्यऐदियकस्यआजीवकंऋज्वतिः विशेषानाकांतसामान्यवतिसितियावत् यथोकंसांस्यसप्तयां सामान्यकरणवत्तिःश णाबावायवःपंचेति ॥ २३ ॥ तिर्घकस्रोतःशब्देनतेषामेवसमानोदानच्यानानादेहस्यायोभागगतांशयहणं अधःस्रोताअपानः शेषंप्राग्वत् ॥ २४ ॥ सर्गाणिङ्कीबन्बमार्षं चतुर्विशतिरव्यक्तमहदहंकारमनां सिचःवारिपंचभूतानिपंचशब्दाद्याः पंचज्ञानेद्रियाणि प्राणादिपंचकस्येद्रियेष्वेबांतभवाच्तुविशातिरेबेत्यर्थः॥ २ ५ ॥ गुणस्यगुणसर्गस्य तत्वतःतत्तदुपासनयातनद्रावापन्तिप्राप्य ल्यब्हो पेपंचमी यावंतयावंतकालंतिहतितत्तत्कालस्यसंख्यांनिबोधबुध्यस्व मेमत्तः॥ १६॥ इतिशांति॰मोक्ष॰नै॰मा॰दशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥ ३१०॥ न कुकमौपां सिफलस्यसवेस्यसाविषकावमाह् अव्यक्तस्योतादिना अव्यक्तस्यउपासन्याऽव्यक्तभावंगतस्य ॥ १ ॥